

Oné všeobecné stylisace se žalovaný nemůže právem dovolávati ani tam, kde jde o důkaz pravdy některého údaje. Lze-li podle okolností souditi, že obsahem mohl býti a byl dotčen určitý podnik, nestačí dokázati, že snad ten který údaj je správný se zřetelem na nějaký jiný podnik. Tu právě je a bylo na žalovaném, aby takový údaj, který je způsobilý poškoditi určitý okruh podniků, upravil zcela určitě a nedvojsmyslně tak, aby nemohlo býti pochybnosti o tom, koho žalovaný míní. Proto nestačí, co uvedl soud první stolice o časopisu »N.«, o který tu nejde. Žalovaný nedokázal, že by obsah závadného článku byl pravdivý ve vztahu k žalobci, a to v žádné jeho části. Jestliže pak již podle povahy věci nemůže býti pochybnosti ani o tom, že článek je způsobilý žalobce poškoditi, netřeba přihlížeti k tomu, do jaké míry tomu tak jest, a jak by se věc měla, kdyby byly údaje pravdivé.

Čís. 16743.

Opravným prostředkem ve smyslu § 1 zák. č. 112/1872 ř. z. jest i stížnost podle § 78 zák. o org. soud., je-li syndikátní nárok vyvozován z toho, že soudce odepřel se žalobcem sepsati návrh na odklad exekuce.

(Rozh. ze dne 28. února 1938, Co I 22/37.)

Srov. rozh. č. 14002, 14296, 13121 Sb. n. s.

Okresním soudem v P. byla povolena exekuce vnucenou dražbou nemovitostí patřících žalobcům. Dražební rok byl ustanoven na den 23. června 1934 a byly při něm nemovitosti žalobců přiklepnuty Josefu B. za nejvyšší podání 180.074 Kč. Exekuční řízení prováděl jako exekuční soudce žalovaný Vilém R. Tvrdí, že přes to, že jako rolníci, kteří se živili hospodařením na svých nemovitostech, měli nárok na odklad dražby ve smyslu zákona ze dne 24. února 1934, č. 33 Sb. z. a n. a že dne 1. června 1934 u okresního soudu v P. žádali podle uvedeného zákona, aby žalovaný soudce sepsal jménem žalobců do protokolu návrh na odložení dražby, žalovaný onu žádost odmítl a odepřel protokolovati řečený návrh, prohlásiv vůči žalobci, že odklad dražby na žádný způsob nepovolí, i kdyby návrh byl učiněn písemně, že dražba bude každým způsobem provedena a že každé podání je marné, domáhají se žalobci na žalovaných (soudci a čs. státu) syndikátní žalobou zaplacení 568.240 Kč s přísl. V r c h n í s o u d v P. zamítl žalobu.

N e j v ý š š í s o u d nevyhověl odvolání.

D ů v o d y:

Nejvyšší soud odůvodnil v četných rozhodnutích (srov. č. 14002, 14296, 13121 Sb. n. s.) zásadu, že se v § 1 syndikátního zákona č. 112/1872 ř. z. nemíní »opravnými prostředky v soudním řízení předepsanými« jen opravné prostředky, o kterých rozhoduje vyšší stolice, nýbrž že

jsou jimi všechny právní prostředky, které mohou odvrátiti škody z porušení úřední povinnosti. Žalobci opírají syndikátní nárok, o který jde, v podstatě o to, že exekuční soudce Vilém R. bezdůvodně odepřel sepsati s prvním žalobcem Vendelínem S., který též zastupoval druhou žalobkyni Terezii S., návrh na odklad exekuce podle zákona č. 33/1934 Sb. z. a n. I kdyby jejich tvrzení bylo pravdivé, bylo na žalobcích, aby se obrátili podle ustanovení § 78 zákona o organizaci soudů stížností na dozorčí úřad, aby nařídil jmenovanému soudci, aby do lhůty mu stanovené vyhověl stěžovatelům, učinil nápravu a vykázal se o tom nadřízenému úřadu. Žalobci ani nepopírají, že tak neučinili, a ježto tudíž nepoužili všech prostředků, jimiž mohla býti dražba a škoda jim prý z ní vzešlá odvrácena, nemohou se domáhati náhrady syndikátní žalobou podle zákona č. 112/1872 ř. z. Nezáleží na tom, proč žalobci upustili od podání dozorčí stížnosti, a zda se to stalo proto, že exekuční soudce prohlásil jejich návrh za bezúčelný. Vždyť žalobci sami přenesli, že si byli vědomi výhody odkladu exekuce podle zák. č. 33/1934 Sb. z. a n. i toho, že jako zemědělci mají nárok na odklad dražby, a proto měli na soudním sepsání návrhu setrvati po případě podati stížnost podle § 78 org. zák. Odvolací soud neposoudil tedy věc nesprávně, nevyhověl-li podané žalobě.

Čís. 16744.

Najvyššiemu súdu náleží podľa § 52 Osp. a § 28 j. n. určiť miestne príslušný súd pre žalobu otca bývajúceho na Slovensku proti dieťaťu bývajúcemu u matky v Čechách o oduznanie manželského pôvodu.

(Rozh. z 11. januára 1938, Nd III 60/37.)

Najvyšší súd na žiadosť o určenie miestne príslušného súdu pre žalobu o oduznanie manželského pôvodu dieťaťa určil za miestne príslušný súd krajský súd v N. na Slovensku.

D ô v o d y:

z Podľa žiadosti žiadateľ, bývajúci na Slovensku, hodlá podať žalobu o oduznanie manželského pôvodu nezletilého dieťaťa, narodeného v Čechách, a žiada o určenie príslušného súdu, lebo podľa §§ 65 a 71 j. n. v tomto prípade mal by byť príslušným súdom krajský súd v N. (na Slovensku) ako všeobecný súd otca, podľa §§ 19-22 Osp. však žaloba mala by byť podaná u súdu, na území ktorého má žalované dieťa bydlisko, pretože v XII. titule Osp. nie je ustanovená zvláštna príslušnosť pre spory o oduznanie manželského pôvodu a pretože žalobu v smysle § 697 Osp. treba vzniesť proti dieťaťu.

Pretože ide o vec, ktorá náleží k tuzemskej súdnej pravomoci, podmienky pre miestnu príslušnosť nie sú však v zákone rovnako riešené, bolo treba vyhovieť žiadosti a z dôvodu účelnosti určiť za príslušný súd krajský súd v N.